

«Η γυναίκα της Κερύνειας - Πρόσφυγας στον τόπο μου»

(παρέμβαση στο κείμενο της Ρήνας Κατσελλή)

21/07/74

Μόλις ξύπνησα στο Ξενοδοχείο DOME και δεν μπορώ να πιστέψω όλο αυτό που ζούμε. Με την οικογένεια μου μαζέψαμε τα πράγματα μας για να φύγουμε από τα υπόγεια του ξενοδοχείου .

Μόλις βγήκαμε έξω ήταν σοκαριστικό αυτό που αντίκρισα. Ηλικιωμένοι να σέρνονται στα πόδια τους, μαμάδες να δακρύζουν και παιδιά να κλαίνε ασταμάτητα. Βούρκωσα βλέποντας αυτές τις εικόνες. Ακούμε πυροβολισμούς , αεροπλάνα που πηγαινοέρχονται τόσο κοντά μας και μας φοβίζουν.

Εύχομαι να τελειώσει γρήγορα αυτό το μαρτύριο που ζούμε όλοι.

Δεν θέλουμε να χαθούν άλλες ζωές.

Χριστόφορος Σιαθάς